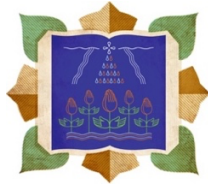

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

5.sunnuntai pääsiäisestä, Rukoussunnuntai, 5.5.2024

Pyhän aihe	Sydämen puhetta Jumalan kanssa
Liturginen väri	Valkoinen
Alttarikynttilöitä	4 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 40:2–6 (Luterilaisia virsiä sivu 365)
Vanhan Testamentin teksti	Jesaja 33:5–6
Epistolateksti	Jaakobin kirje 5:13–16
Evankeliumi	Luukas 11:5–13

Virret

Alkuvirsi	297	Mun hyvään Herraani
Kiitosvirsi	134	Pyhä, Pyhä, Pyhä
Saarnavirsi / päivän virsi	370	Ah, tiesi usko haltuun
Uhrivirsi	580	Oi kuningasten Kuningas
Ehtoollisvirret	220, 221	Oi, Jeesus viimeisenä yönä, Kiittäen nyt
Päätösvirsi	332b	Herraa hyvää kiittäkää

Kollehtarukous:

Pyhä Kaikkivaltias Jumala, joka olet Sinua etsivien turva ja suoja. Sinä olet kehottanut meitä rukoilemaan. Kuule armollisesti kansasi rukous. Anna, mitä me tahtosi mukaan anomme Poikasi Jeesuksen Kristuksen kautta, joka Sinun ja Pyhän Hengen kautta elää ja hallitsee iankaikkisesti. Kuule meitä rakkaan Poikasi, Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tähden. Aamen.

Saarnateksti: Luukas 11:5–13

Saarna aihe: Jumala antaa meidän rukoilla – se Hänen lahjansa

Johdanto:

Rukouspäivän kirkkopyhän tunnuskuva maalaa eteemme Taivaasta tulevan sateen, joka kostuttaa maaperän. Kylvetty siemen herää ja kasvattaa hedelmän. Rukous on tällainen Jumalan armon työ. Ensiksi Jumala tekee meistä Sanallaan syntisiä, toisin sanoen, ilmoittaa meissä asuvan perisyntien turmeluksen. Perisynti eli alkusynti on syvempi ja kuolettavampi, kuin mikään muu voima tässä maailmassa; siinä elämme sokeudessa, kiittämättömyydessä ja itseriittoisuudessa. Jumalan Sana taasen pyrkii vaikuttamaan meissä synnin tuntemisen, synnintunnon, katumuksen ja Elävän Jumalan avuksi huutamisen. Herätettyään meissä synnintunnon, Jumala kirkastaa meille Kristuksen ansion ja ottaa meidät lapsikseen. Kun Hän sen tekee, Hän myös sanoo meille: **”Vielä tätäkin annan Israelin heimon Minulta anoa, että tekisin sen heille.”** (Hesekiel 36:37) Jumala ilmoittaa meille evankeliumin, hyvän uutisen Jeesuksesta Kristuksesta, sen, että sinun ja minun kaikki synnit on annettu anteeksi ja yhä anteeksi annetaan ja että Jumala armosta ja sulasta hyvydestään antaa meidän lahjana rukouksen, että pyytäisimme Häneltä tarpeitamme, erityisesti kuolemattoman sielumme pelastusta ja oikean ja raittiin ja elävän uskon syntymistä ja

siinä varjeltumista, mutta myös kaikkia muita elämämme tarpeita. Jumala lahjoittaa meille rukouksen Hengen, että Hän myös saisi meille antaa, mitä pyydämme!

1 Mitä on hellittämätön rukous? (Luukas 11:9)

Jeesus kertoo meille esimerkin kahdesta ystävästä. Toiselle tuli vieraita, joiden tuloon hän ei ollut varautunut, ja oli siksi – koska oli myöhäinen aika päivästä – pakotettu menemään ystävänsä luokse keskellä yötä, lainatakseen häneltä leipää. Ystävä oli jo nukkumassa, heräsi oven kolkutukseen ja totesi, ettei voi keskellä yötä auttaa. Mutta koska toinen ei hellittänyt, hän viimein antoi nuo kolme leipää. Tästä sitkeästi pyytämisestä Pyhä Raamattu käyttää ilmaisua **”toinen ei hellitä.”** Kreikan kielessä ilmaisu **”ei hellitä”** on äärimmäisen voimakas ja tarkoittaa **”häpeämätön”, ”röyhkeä”, ”julkea”** tai **”tungettelevä”**. Sana **”häpeämätön”, ”röyhkeä”** tai **”tungettelevät”** saattavat tuntua meistä sopimattomilta, mutta Herrallemme Jeesukselle sana ei ollut sopimaton, vaan täysin tilannetta kuvaava. Jos joku tulisi sinun luoksesi yöllä klo 2 tai 3 ja pyytäisi kahvikermaa lainaksi tai juustoa tai leipää, eikä kieltävistä torjumisistasi huolimatta menisi ovelta pois kolkuttamasta, etkö sinäkin sanoisi puolisollesi, että *”kylläpä on röyhkeä tai julkea, kun näin häiritsee meitä keskellä yötä.”* (Katso myös Jaakobin kirje 5:17)

Jeesuksen opetus on meille väkevää kehotusta, meille, jotka vasta hädän tulle pyydämme Elävältä Jumalalta apua. Herramme Jeesus itse, vaikka oli Jumala ja ihminen, toistuvasti vetäytyi pois arjen kiireestä rukoilemaan: **”Ja päivän tultua Hän lähti pois ja meni autioon paikkaan (rukoilemaan)”** (Luukas 4:42); **”Mutta Hän vetäytyi pois ja oleskeli erämaassa ja rukoili”** (Luukas 5:16); **”Hän lähti vuorelle rukoilemaan”** (Luukas 6:12); **”Hän vetäytyi yksinäisyyteen (rukoilemaan)”** (Luukas 9:10); **”Kun Hän oli yksinäisessä paikassa rukoilemassa”** (Luukas 9:18); **”Hän nousi vuorelle rukoilemaan.”** (Luukas 9:28), **”Hänen oli suuressa tuskassa ja rukoili yhä hartaammin. Ja Hänen hikensä oli niin kuin veripisarat, jotka putosivat maahan”** (Luukas 22:44), **”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät”** (Luukas 23:34) ja **”Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsi.”** (Matteus 27:46) Merkillisellä tavalla Jeesuksen viimeinen rukous oli julkinen, kun se siihen asti olit ollut salassa, usein erämaassa. Otimme nämä esimerkit Herramme Jeesuksen elämästä, jossa Hän itse esimerkillä opettaa meitä rukoilemaan. Huomaa, että rukous tarvitsee hiljaisuutta; sitä voi tehdä metelissä, kansan paljoudessa, monien arkisten asioiden rikkoessa keskittymisen tai puhelinsoittojen, some viestien tai häiritsevien äänien kohinassa. Toki me huokailemme Jumalan puoleen pitkin päivää, mutta tuo häpeämätön, julkea ja tungettelevä rukous, josta Jeesus puhuu, tarvitsee vetäytymistä, jossa voimme kolkuttaa ovelle, tuoda toistuvasti esiin tarpeemme ja lähimmäisen ja kirkon hädän. Ei rukous ole ansion saamista, vaan yksinkertaisesti sen tekemistä, mistä Jeesus tässä opettaa.

2 Kristityn rukous (Luukas 11:5–13)

Kun sinä rukoilet, niin anna Sanan olla opettajasi. Tässä joitakin pääkohtia, miten Raamatun pyhät ovat rukoilleet:

i. Isä-meidän rukous (Matteus 6:9–13)

Herramme Jeesus opetti opetuslapsiaan rukoilemaan Isä-meidän rukouksen. Isä-meidän rukouksessa on kaikki, mitä rukouksessa tarvitaan. Näinkristitty rukoilee aamuin ja illoin.

ii. Rukous Jeesuksen nimessä (Johannes 16:23–24)

Jeesus tahtoo, että sinun ilosi olisi täydellinen! (Johannes 16:24) Ano siis Jeesuksen nimessä. Se tarkoittaa Kristuksen lahjavanhurskauteen suostumista ja siinä elämistä. Sen myötä tulee myös rukous Jeesuksen nimessä. Se tarkoittaa rukouksen perustamista Jumalan ystävyteen, (Psalmi 127:2) sillä Jeesuksen veriansio tuo meille isän ystävyden.

iii. Rukous vetoaa Jumalan lupauksiin (2. Aikakirja 16:9; Psalmi 57:3)

Muistele Jumalan lupauksia: **"Heitä murheesi Herran huomaan, hän pitää sinusta huolen."**

iv. Rukous turvaa Jumalan anteliaisuuteen ja uskoo saavansa (Jaakobin kirje 1:5–6)
"Anokoon Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta." (Jaakob 1:5)

v. Armon rukoileminen vanhurskusten säästämiseksi (Genesis 18:20–33)
Kun Herra katseli Aabrahamin kanssa Sodomaa ja Gomorraa, ja Herran enkelit menivät tarkastamaan, **"ovatko he todella tehneet kaiken sen, josta huuto on tullut Minun eteeni"**, niin Abraham, huolestuneen Jumalassa vanhurskautettujen puolesta, sanoi Herralle: **"Aiotko hukuttaa vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa"** (Genesis 18:23), ja pitkitti rukoustaan **"jos siellä on 50 vanhurskasta", "entäpä vain 45 vanhurskasta", "jos siellä on 40 vanhurskasta", "jos siellä on 30 vanhurskasta", "jos siellä on 20 vanhurskasta" tai "jos siellä on 10 vanhurskasta."** (Genesis 19:32) Herra kuuli Aabrahamia.

vi. Rukous sielujen pelastuksesta (1. Timoteus kirje 2:1–4)
Apostoli Paavalin hätä oli kuolemattomien ihmissielujen pelastus. Hän kehotti esirukoukseen jumalattomien edestä ja parannuksen armoa suruttomille. **"Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta ... sillä Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuvat."** (1. Timoteuskirje 2:1–4)

vii. Jumalan sitominen Hänen omaan aivoitukseensa (4. Mooseksen kirja 14:15–16)
Kun Mooses oli lähettänyt vakoilijoita Kanaanin maahan, pian Egyptistä paon jälkeen, Israelin kansa napisi Herraa vastaan ja pilkkasi Häntä. Jumala uhkasi tuhota kansan. Mutta Mooses vetosi Jumalan omaan armotyöhön, ja sanoi: **"Mutta jos Sinä nyt surmaat tämän kansan, niin kuin yhden miehen, niin kansat, jotka saavat kuulla sitä kerrottavat Sinusta, sanovat näin: Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan."** (4. Mooseksen kirja 14:15–16)

viii. Jumalan sitominen Hänen omaan Sanaansa (4. Mooseksen kirja 14:17–20)
Mooses pitkitti rukoustaan, ja sanoi: **"Osoittautukoon nyt Sinun suuri voimasi, Herra, niin kuin olet puhunut sanoen: Herra on pitkämielinen ja suuri armossa, Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikokset."** (4. Mooseksen kirja 14:18) Mooses vetosi Jumalan omaan Sanaan.

3 Rukous ja syntisen vanhurskauttaminen (Luukas 11:13)

Jeesus päättää esimerkkinsä ja opetuksensa: **"Jos siis te, jotka olette pahoja, osatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän Taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä Häneltä anovat."** (Luukas 11:13) Jeesuksen esimerkki etenee vähäisimmästä suurimpaan, päivittäisestä ruoasta Pyhän Hengen lahjaan. Pyhän Hengen lahja on sidottu Jumalan armonvälineisiin: Jumalan Sanaan ja sakramentteihin. Tässä kyse pyhän kasteen liitosta On kyse syntisen vanhurskauttamisesta, sillä Pyhän Hengen lahja on sidottu vanhurskauttamiseen. Kasteessa saat syntisi anteeksi, Kristuksen lahjavanhurskauden, ja Pyhän Hengen lahjan. Jos olet langennut pois armosta synnin tielle, pyydä Jumalalta syntejäsi anteeksi ja Jumala on voimallinen palauttamaan sinut kasteen armoon.

Taivaallinen Isä antaa vain hyviä lahjoja; ensin kuolemattoman sielusi pelastuksen, syntiesi anteeksiantamisen, lahjavanhurskauden ja Pyhän Hengen uudistuksen. Vaikka perisyntisen turmelus yhä asuu sinussa, sitä ei enää lueta sinulle syyksi, vaan sinulla on Elävän Jumalan, täysi mielisuosio ja sen ohella Hän myös antaa sinulle kaiken muun mitä tarvitset. Rakas ystävä, sinulla on Kristuksessa sovitettu Isä. Herra Jeesus on maksanut syntiesi velan, ja Hänen verensä on tuonut sinulle Isän suosio. Siksi sinä sanot nyt Elävästä Jumalasta: **"Hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni."** (Psalmi 40:2) Aamen!

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa